

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutraj izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejimana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 . 60 3-30
četrť leta 3 . 40 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravištvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabrčček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Ogledi in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje drke po prostoru.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

SOČA

„Vse za omiko, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katero ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdanje.)

„Gor. Tiskarna“ A. Gabrčček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Klavžar — deželni odbornik.

Nikar se ne začudite, cenjeni čitatelji, temu naslovu, ker ko prečitate članek do konca, se ne boste nič čudili, marveč porečete: Res, tako bo!

Stara, že zdavnaj v javnosti obravnavana in neizpodbita ostala istina je, da ne Gregorčič ne Berbuč nimata potrebnih sposobnostij za mesti deželni odbornik v. Sodba dr. Mahniča o dr. Gregorčiču velja še dandanašnji, in kdor pozna tega gorjanskega viteza podrobneje, je tudi prepričan v dno duše, da dr. Gregorčič bo najslabši deželni odbornik, karkoli smo jih kedaj imeli. Vrhutega pa bo še ali zanemarjal odborništvo, ker kot državni poslanec mora bivati lep čas leta na Dunaju, ali pa bo zanemarjal svojo dolžnost kot državni poslanec. Eno ali drugo je neizogibno, ker klerikalci dosedaj še niso iznašli tiste „kumšči“, da bi bilo recimo dr. Gregorčiča boljša polovica na Dunaju, slabša pa v Gorici, čeprav so po dr. Šusteršiču že s sv. Duhom v zlahti. Gregorčič bo torej moral biti ali nemaren deželni odbornik ali še nemarnejši državni poslanec nego je bil doslej... Tu prihaja na Goriškem posebno v poštev, ker imamo le dva odbornika! Kjer jih je več, si lahko pomagajo!

Da profesor Berbuč s svojo kvintalsko maso ni za odbornika, o tem smo jedini vsi, naprednjaki in klerikalci. Saj je znano, kako sodbo ima o zmogljivosti Berbuča tudi dr. Gregorčič, ki je že pred časom trdil, da mož nima sposobnosti niti za najprimitivniša dela v deželni hiši. Zato ga že l. 1895. ni maral in je poiskal — dr. Tumo. Gregorčič pa si misli: Ako mora biti od slovenske strani že na vsak način kvintal neporabne mase v deželnem odboru, naj se pridene temu kvintalu še drugi... in tako bomo imeli v dež. odboru dva kvintala neporabne mase, nežegnan kvintal profesorja Berbuča in žegnan dr. Gregorčiča...

IZDAJALEC.

Ruski spisal A. Marilinskij (A. A. Bestužev)
Poslovenil J. J. K—g—j.
(Deje.)

Druga podoba se je predstavljala pod zidom: v bližajoci se noči ni bilo more videti obsega sovražnikovega tabora; a ker se niso preveč bali ne daleč streljajočega mestnega orožja, pritisnili so svoje prednje vrste prav blizu k blatnemu rovu. Z zidovja se je videlo skozi mrak, da jezdeci rasedlujejo konje, drugi jih pa vodijo okrog in prepevajo pesmi, zopet drugi jih napajajo, zvižgaje pri jezeru. Pešči otiravajo oklopje in poddelavajo z olubjem iz mladik. Tu delijo jed, tam — plen. Treskaje goré ognji okrog in okrog; v kotlih vre in vojaki se zbirajo v skupine: začenja se šala in smeh, krič in petje. Nikdo ne žaluje po ubitih, nikdo ne misli na-se — vsi se breskrbno veselijo pred in po bitvi. Na svatbi smrti pričujejo prav tako, kakor na god prijatelja.

Čudna in raznovrstna je bila zmes narodov, zbranih pod zastavo Lisovskega. Poljska zlahta je napadla svojevoljno Ruse v svojo korist, brez volje državnega zbora, brez volje kraljeve. Ošabno se sprehajali, vihali si brke in potegovali nazaj rokave svojih kuntušev, neprestano klanjali in se šopirili. Kazaki so pogledovali po strani svoje zaveznike in leno kadili tobak; često

Ali iz zagate jih reši »medium« klerikalne politike, neizogibni Cahej. Niti videti ga ne bo; krila ga bosta s svojim širokim hrbtom tako, da ga boš zaman iskal, kakor »Phylaxa« v znanih nemških »skrivnicah«, — ali vendar bo on »spiritus agens« slovenskega odborništva. Iz deželnega zbora so ga ven vrgli, ali prilezel je kakor židovski agent po drugi poti pa v deželni odbor.

Gregorčič je nesamostojen človek, ki ne more storiti sam od sebe nikakega važnejšega ali odločilnega koraka v javnem delovanju, tako za hrbtom seveda pa rad nastopa sam kot skrit diktator. Skozi 10 let se je naslanjal na Gabrččeka, in da ni imel te desne roke, dandanašnji bi bil dr. Gregorčič pozabljen semeniški profesor. Izrabljal je Gabrččeka, dokler je hodil po ravnih potih, ko pa je zašel na kriva, je dobil krivoga moža — Caheja, katerega smo že označili za »kazaven« klerikalne politike.

In ta Cahej stopa sedaj zopet tako v zatišju na dan kot neviden »medium«. Može je izredno nadarjen, posebno na nedobro stran, pozna vse poslovanje deželnega odbora, ve za vse posameznosti po naših občinah itd. — ali ni torej umevno kar samo po sebi, da on, in nikdo drugi bo vodil Gregorčiču in Berbuču vse posle?! Tako-le »na pose« bo hodil v deželni odbor k prijatelju Berbuču, dejanski pa bo on uradoval agende naših dveh deželnih odbornikov, katera mu bosta le tako nekako za »skrivanta«. In Klavžar se bo smejal v pest celi deželi, češ, preganjali so me, spodili se me, v resnici sem pa le jaz deželni odbornik, in sicer kar za dva! Mož bo imel prav, in zadovoljen bo, ko mu bodo rožljale po žepih, katerih razteznost presega njegovo telesce, svitile deželnozbornske kronice. Slepar je zopet »na konju«.

Klavžarja pozna cela dežela, in dandanašnji je le ena sodba o njem v vseh tistih glavah, ki mislijo s svojimi možgani. Za danes ne pišemo nikakega daljšega komentarja, vprašamo pa naše

so se križale njih sablje s poljskimi, dasi so pridružili svoje nestanovitno prijateljstvo radi plena in slave njihovim zahtevam. Pol divji Litovci, katere so privedli »pani« na rop in klanje, so sedeli ali spali brez strahu krog ognjev. Naposled so se izročili poljskim četam ruski izdajalci, nekateri iz navade k boju in brezdomovju, drugi iz koristoželjnosti, tretji iz nade, da si vrnejo z ropom, kar se jim je vzelo. Razkošje in uboštvo sta se hkratu jasno videli v taboru. Tu je hodil stražnik z zarujavelo halebardo ves raztrgan, a s pozlačeno čelado; drug v baržunastem kaftanu, a pol bos; tu napajajo konja s srebrno zajemalnico, a tam leži na dragem skakču mesto sedla vrbovina. Sukneno zagrinjalo, nataknelo na sulico, zagrinja iz suknje napravljene šotor kakega korneta, kateri počiva na medvedji koži, naslonivši glavo na sedlo. Tu je zopet raztegnena bobrova odetev na umazani slami. Vse to je čudno in divje, a vse kipi v življenju in moči. Povsod govorenje in rezgetanje konj, v mraku žvenketanje in bliskanje orožja.

Pri ognju pred šotorom je ležal na preprogi Lisovskij in z njim dva izdajalca: Hvorostinin in Sitokij. Krepka postava in surovo, zagorelo obličje sta kazala v Lisovskem hrabrega vojaka, a bistré oči in na čelu zamišljene gube izkušenega vodjo. Neskrbni Hvorostinin je že trdno spal, ker ga je utrudilo klanje in vino, kakor je bilo videti po

občinske predstojnike in starašine, ali bodo res dopuščali mirno, brez protesta, da bosta Gregorčič in Berbuč v deželnem odboru, kjer se osredotočuje gospodarstvo dežele, kimala Lahom, reševal akte pa da bo za nju slepar Klavžar?! Vprašamo Vas, možje, ali boste res to trpeli?!... Prosimo, premišljajte o tem. Potem se še oglasimo.

DOPISI.

Iz cerkljanskih Ravnij. — Že poprej je bilo pri nas dosti revščine, kaj šele sedaj! Ni ga človeka v naši okolici, ki bi ne vedel, kako je l. 1897. na dan 7. avgusta naredil požar strašansko revščino v Ravneh. Še sedaj si ne morejo kmetje prav nič pomagati, ali vendar prav nič previdni kurat z grdim ukazom hoče, da bi mu naredili novo cerkev tam pred farovskim vhomom. Nedeljo pred Božičem je bila sklicana ravenska občina zaradi več občinskih pogovorov vpričo enega starašine od županije. — Pri tem so vzeli v govor tudi, kako bi se lotili, da bi cerkev popravili, ker nove si ne upajo delati. Pa so poslali tudi po gospoda kurata, da je prišel zraven pogovora. Može so ga prav z lepa prosili, da naj se da pregovoriti, da popravimo cerkev. Pa trmasti glavi je vse zaman, kakor bob v šeno. Kurat je dal ta odgovor: Če ne naredite nove cerkve, nam škoflja vzame duhovnika. — Na to pa mu pogumni možje odgovorijo: »Tega pa mi želimo, da se vas iznebimo. Imate odprto pot na vse 4 strani. Kjer se vam bo najbolj »prigljhalo«, tam pa ostanite!« Pogum, občinarji!

Rihemberg, 4. jan. 1902. — Gospod kaplan Gleščič je na novega leta dan imel politično pridigo in priporočal naročitev „Primorjenca“. Repencil se je radi naprednih listov in dejal, da komur pride tak list v hišo, naj ga vrne z opomnjo: »Blato iz naše hiše!« Ljudje so ves čas pridige glasno godrnjali.

G. kaplan, na slabo ste naleteli! Pri nas je dan! — Župan Pavlica pa hodi od hiše do hiše, usiljuje „Primorski List“ in pobira naročnino za istega. Očka! Županski stolček je v nevarnosti. Stoji le še na prav slabih, strohnjenih nožicah! Vašemu županovanju torej lahko kličemo: »Memento mori!«

njegovi okrvavljeni sablji in prevrženi kupici.

»Pij, tovariš, pij,« je govoril Vladimirju pobožnik Lisovskij, nalivaje kupice. — Operi si bojno utrujenost, osreči svoje otožno srce z radostnimi solzami vinograda! Poglej, kako vre in v biserni peni skriva svojo rudečico to nekupljeno vino. Iz njega pihlja nekako blagodejno hladilo; ni zaman skrivalo svoj žar v dvornih ledenicah, da bi pregnalo togo carjev... Tovariš! pij, ono polajša tudi tvojo!

»Ne, Lisovskij, nikakor ne. Peklenska toga plava na vrhu, a vino neti ogenj v krvi, ki itak brez njega gori. Videl sem, kako je teklo to vino kakor morje na mizah Godunova in Dimitrija.

Videl sem v bližini obeh — a veruj — ono ni zbrisalo otožnosti z včanega čela in... nahajajo se neozdravljive rane, neutrudljive misli, katerih nikdo, nič na svetu ne more izruti iz trpečé duše!

Tako je govoril Vladimir v otožnosti globoki in nehinavski. Njegova usta, še pokrita s prahom, so trepetala, a na licu, oškropljenem s krvjo, so se izraževale duševne muke.

Ginjeni Lisovskij je pil zamišljeno iz svoje kupice; sočutje se je odzvalo v njegovem trdem srci. Tako so tudi v najnepristopnejših stolpih skrivna, a prehodna zakotja. Res, da se nista nakrat našla ta dva značaja: vladoločnost vodje

Domate in razne novice.

Osebné vestí. — G. Anton Rebek, voditelj c. kr. okrajnega glavarstva v Sežani, je imenovan definitivno okrajnim glavarjem.

„Pevskemu in glasbenemu društvu“ je izročil g. Josip Fon, po domače Eksel, posestnik, gostilničar in podpredsednik „Kattoliško-političnega društva“ v Bolecu 100 K v poravnavo častne zadeve. — G. Anton Gabrijelčič, trgovec v Kanalu „ko je slavčke slavil, je 10 kronc podaril“. Živili nasledniki!

„Pevsko in glasbeno društvo“. — Cenjene dame pevke se uljudno naprosijo, da pridejo danes zvečer ob 6. uri v društveni prostor k redni pevski vaji.

Kolesarsko društvo „Gorica“ sklicuje za soboto dne 18. januarja 1902. svoj redni občni zbor k „Trem kronam“ z običajnim vspešdom. Pričetek ob 8. uri zvečer.

Čitalnica solkanska hode imela svoj letni občni zbor dne 12. t. m. v 4. uri popoldne v svoji društveni sobi. Dnevni red po društvenih pravilih. — K občini udeležbi vabi
O d b o r.

Deželni zbor. — IV. in zadnja seja je bila napovedana ob 5. uri; no, poslanci so po svoji stari navadi eno uro zamudili. — Deželni glavar je naznanil pričetkom seje odpoved poslanca Panigaja; med doslihi spisi je bila prečitana tudi prošnja goriškega magistrata za podporo pri ustanovitvi laške realke. Predno se je prišlo na dnevni red, je predlagal potom nujnosti posl. dr. Gregorčič, naj se pripozna bivšemu dolgoletnemu članu deželnega zbora in odbora, dr. Abramcu, v znak hvaležnosti za njegove zasluge za deželo vsakoletnih 2400 K do smrti, kar je bilo enoglasno sprejeto.

Kot prva točka dnevnega reda je bila volitev članov in namestnikov v prizivne komisije za pridobitno in osebo dohodarino. Lista združenih slovenskih klerikalcev in laških liberalcev je bila: Casagrande de Angel, Bolko Leopold, dr. Tonkli Josip, Bajc, in kot namestnika Godina Danijel in Jakoncič Anton. Marani je predlagal, naj se ti volijo z vsklikom, toda dr. Tuma se je temu vprl in zahteval volitev, češ: Ker se naša stranka popolnoma prezira, ne morem drugoga, nego zahtevati, da se voli.

je razkačila Sitkega; vodji ni ugajala v Sitkem nepokornost. A v prvem so srčne strasti, katere je pomirila vojna in častihlepnost, rade popuščale nasproti drugemu svojo nekdanj neukrotljivo voljo; Sitkemu se je pa prikupila Poljakova odkritosrčnost. O zvestobi ruskih odpadnikov se je Lisovskij prepričal popolnoma; z rusko krvjo so zbrisali s sebe rusko ime, a Vladimir je hotel izraziti svoja čustva onemu, kateri jih je mogel čutiti. Pri vsem tem sta bila oba goreča; obeh beseda je bila pisana z nekakimi čudnimi barvami, kakor vztočna tkanina — in Lisovskij, ta groza Rusije, kateri se je poslej pro lavil v nemški verski vojni, se je združil z izdajalcem, ki ga je vodil v svojo domovino. Ne vem, je li bilo to prijateljstvo iskreno ali koristolovsko, vendar sta postala nerazdružna. Bilo je tako, kakor ko se srečata dva potoka: penita in ravnsata se, a nepremagana oba, zlivata s šumom svoje valove in drvita po jedni strugi.

Molče je podal Lisovskij Vladimirju roko in krepko, pomenljivo jo stisnil.

»Lisovskij! je rekel tedaj Vladimir: »vidim, da prijateljsko vprašanje sili na tvoje ustnice — jaz je hočem prehiteti. Da, zakaj bi si ne olehčal srca, katero mori tajna žalost? Zunanost me obdoljuje, bolj kakor me obsodi priznanje, ker ti me lahko razumeš! Poslušaj!

(Dalje pride.)

Druga točka, namreč poročilo deželnega odbora glede proračunov zalogov, oskrbovanih po deželni upravi, se odda finančnemu odseku. Predlog posl. Berbuca, da naj pošlje odbor deputacijo na namestništvo in ministerstvo s prošnjo, da naj se dovoli od davkov na pivo, 1 K 20 v, v kolikor morajo občine dosedanje doklade na pivo znižati, pobirati v svojo korist in k temu davščino se vzvišati 3 K 80 v, tako da bi prejemale dežela 3 K več. Se sprejme v toliko, da naj sestavi odbor peticijo in odpošlje deputacijo dveh članov.

Na vrsto pride zadeva gradbe deželne norišnice. Poročevalec dr. Luzzatto predlaga, da naj se k dosedaj kupljenemu svetu prida še zemljišče laske kmetijske sole in na tem prostoru sezida norišnica za 1.200.000 K. Se zavzre in sprejme predlog poslanca Dottorija, da naj se vrne vsa zadeva odseku v zopetno preiskovanje, ali z boljimi besedami, da je to predrag, "spas", prav kakor je naš list nekaj pisal. Za Dottorijev predlog so glasovali zraven dr. Tume in večine laških poslancev tudi naši klerikalci, ki so kot spričevalo za svojo katoliško doslednost morali čuti ironični vsklik: „è un'altra dieta". Nadalje se je dovolilo se 11.000 K kot prispevek za uravnavo hudournika Grajskega, kmetijski družbi izvanredne podpore 5000 K za to, da si uredi svoji urad in začne izdajati gospodarski časopis, občini Gradiški 25.000 K v petletnih obrokih za zgradbo mosta, 2200 K kot pokojnina tladniku Mrevljetu. Se naroči deželnemu odboru, da poizve o opravičenosti prošnje občine Trenta za podporo; v pozitivnem slučaju naj da 500 K. Dovolj se 500 K podpore Ivanu Kofolu iz Bače št. 43. za napravo brambe pri potoku Bača.

Trije predlogi. — Na koncu zadnje seje deželnega zbora so bili razpravljani še ti predlogi: Dr. Tume predlog, da naj deželni odbor nujno preišče razdelitev goveje živine v gorah in izposluje, da se kaznujejo faktorji, ki so zakrivali po naših gorah znane „nedostatke"; ta predlog je bil sprejet. Drugi predlog g. doktorja se tiče hudournika Šjaka pri Kobaridu, da naj se namreč pozove vlado, da naj napravi okolščinam primeren načrt za popravo tega hudournika in naj da deželni odbor tisoč kron za prve poprave, ki je bil v prvem delu sprejet.

Posl. Štrekelj je predlagal, da naj se postavi v račun za l. 1902. v svrhu brezobrestnih posojil mesto 20 tisoč kron 50 tisoč, od katerih naj dobi vipavska dolina 30 tisoč, kraji z mešano kulturo, med njimi posebno Kras in Brda, pa ostalih 20 tisoč; ta predlog je bil oddan odseku, kjer bo pričakoval rešitve do prihodnje sesije.

Iz narodnega Avbera. — Kakor smo že jedenkrat poročali, ustanovilo se je tu pevsko in bralno društvo „Kraški vrh". Tekom prejšnjega tedna pa so bila potrjena odločitev tudi društvena pravila. — Takoj na to je sklical predsednik osnovalnega odbora občni zbor. Jednoglasno je bil izvoljen predsednikom župan in veleposestnik g. Jakob Pegan, podpredsednikom in tajnikom g. Maks Ukmar in blagajnikom g. Fran Zlobec. Sklenilo se je naročiti te liste: „Soča", „Slov. Narod", „Edinost", „Zvon", „Slovenko", „Kmetovalca", „Brivca", „Primorski List" in „Gorico". Bog dal, da bi novo društvo uspevalo in se razvijalo!

Na Placuto pride vendar slovenski kapelan, Setničar, in tako bodo Slovenci vsaj deloma pomirjeni. Ali govorilo se je prav resno in Lahi so že zatrjevali, da je gotovo, da pride laški kaplan, ki ne zna slovenski. Najbrže so bili storili Lahi v tem pogledu tudi že kake korake. S kratka: bojazen, da pride Lah za kaplana na Placuto, je bila tu, in sicer opravičeno. To pa je znamenje, da se pripravljajo časi, ko se izpolni Lahom tudi ta želja. Takole ob „ugodni priliki" ga utegnejo uriniti, kakor so z. p. nika Laha Ziacha.

Zloraba cerkve. — V „Prim. Listu" smo čitali celo vrsto najslabših dovtipov o programu narodno-napredne stranke. Poročajo nam, da so ponekod nunci čitali tiste neumnosti in podlosti — v cerkvi, čes: pogledite, taki so naprednjaki! — Da, da, vera peša, saj mora pešati, ko ima take ljudi za svoje varuhe! In take reči se godé v državi, ki pravi, da je urejena! Politikujoče duhovstvo je država v državi, ki piska na vse avstrijske zakone! Ono ima svojo posebno moralno o tem, kaj se sme in ne sme, a država je doslej proti njim brez moči. Prosvitljeno 20. stoletje naredi red tudi na to stran!

Čahoj zopet na agitaciji. — Že smo mislili pustiti mrlica v miru, ali mož noče in noče dati miru. Predpreteklo noč se je vozil iz hribov z agitacijskega potovanja... ne sicer za-se, ali za osebo svoje rodbine. Mož noče miru! Prav: kar išče, to najde! Hočejo skandalov, — jih bodo imeli.

Popravljamo. — Da bo vstreženo klerikalnim hujšakem okoli „Norice" in „Prismojenca", popravljamo v njihovem smislu, da je glasoval g. Leopold Bolko za potrditev defraudanta in sleparja Ernesta Klavžarja ter proti potrditvi uglednega in povsod spoštovanega moža dr. K. Treota. — Klerikalci bodo zdaj zadovoljni. Ali bodo pa veseli tega čina volilci g. Bolka, to je drugo vprašanje.

Bohinjska železnilca. — Od Bohinjske Bistrice so pričeli vrtati veliki predor s stroji na električno silo. K otvoritvi tega dela j. došel sam železniški minister baron Wittek. — Inženjerji sodijo, da v 6 mesecih začne delo tudi drugod.

Listnica. — Gosp. dopisniku iz V—e: Poslanega dopisa ne moremo priobčiti, ker o tam opisanih rečeh se ne splača govoriti zopet, ker so ali poznate ali brezpomembne. Prosimo kaj drugega o priliki. — Gosp. dopisniku v B. Poslano porabimo. Prosimo tudi za objubljenе rokopise. Pride vse prav. Hvala in zdravi!

Razgled po svetu.

Spravna pogajanja med Nemci in Čehi. — Uvodni razgovori za taka pogajanja prično baje 8. t. m., ko se snide proračunski odsek. Namen tem razgovorom bo ta, da se dožene, ali bo mogoče sploh priti do kakega pogoja za spravo. Politični krogi sodijo, da razgovori ostanejo brez vspeha ter torej tudi do pogajanj ne pride.

To se da presoditi zlasti iz izjave Vsemencev v češkem dežel. zboru, ki pravi, da dokler ni nemščina zakonito določena državnim jezikom, se oni ne spustijo v nikake spravne dogovore.

Čehi na Dunaju so sestavili posebno peticijo, v kateri zahtevajo 20 tisoč ljudskih sol na Dunaju in v Floridsdorfu. Da Čehi nimajo na Dunaju nobene šole, za to gre zahvala županu, pobožnemu Luegerju, kateremu je klical naš „Prim. List" že „živio" ter ga časti malodane kakor svetnika! — Klerikalci pač držijo skupaj, kakor cigani.

Razne vesti. — V mestu Juvisy blizu Pariza je v rafineriji Deutsch eksplodiralo 30.000 litrov petroleja. Škoda velika. — V Ljubljani so prijeli služkinjo Marijo Čaks, ki je porodila živega otroka, ga umorila ter nagega pustila za tobačno tovarno. Dolgo ni slutil nikdo, da je ona morilka, ker je znala vse tako prikriti. Na sled pa jej je prišel redar, ki jo pozna iz svoje službe v ulici, kjer je služila. Zdelo se mu je, da je morala biti v posvečenemu stanu ter da je zadnji čas povila. Morilka se je takoj udala. — V Vitanju na Štajerskem je zgorel živ 8-letni detek Pavel Tisler. Razletela se je petrolejska svetilka, ki je dečka občila s petrolejem. Pomoč je došla prepozno.

Književnost.

Zoologjski atlant. — Sestavil il. Leutmann. Slovenski mladini razložil A. Paulin. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Cena po pošti K 6-30. — To je krasna knjiga za mladež. Vse živali so lično tiskane v naravnih barvah. Berilo kratko in jedrnat. — Priporočamo to knjigo prav toplo.

Album slovenskih napevov. — 50 slov. narod. napevov za klavir priredil Fr. Gerbič. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Cena po pošti K 3-10. — To je drugi zvezek obče priljubljene prve zbirke. Prireditev je bolj lehkotna; vendar elegantna. Kdor ima klavir ali harmonij, naj kupi i to zbirko, ne bo mu žal.

Anton Kuštrin
trgovec
z jedilnim blagom

Gosposka ulica št. 23 (lastni hiši).
Priporoča svojo zalogo olj, kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinjega „Luka" po jako nizkih cenah. — V zalogi se dobivajo testenine tvrdke Zr. Jeršič & Valenčič v Ilirski Bistrici; cikorija in žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda ter moke vseh vrst iz milinov Jochmann iz Ajdovščine in Majdiča z Kranja.
Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 kilogr. naprej.

Trgovina modnega blaga!

J. ZORNIK GORICA

Volnena zimske žerpa - 85 kr. dalje
Bluza za žlno rute - 65
Živetalka (moderna) - 140
Srajce za gospode - 85
Kraavale - 15
Dežalnke - 95

J. ZORNIK GORICA

J. ZORNIK GORICA

J. ZORNIK GORICA

Za vsakega važno! Na pol zastonji! — Pozor! — Za vsakega važno! Na pol zastonji!

Trgov.-obrtna registrovana zadruga
z neomejenim jamstvom.
V GORICI, Semeniška ul. št. 1., I. nadstr.

Obreduje hranilno vlogo, stalne, ki se nalože za najmanj jedno leto po 5%, navadne po 4%, % in vloge na Conto-current po 3-60%. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez izgube obresti ter izdaja v zameno lastne. Rentni davek plačuje zadruga sama.

Daje posojila na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, proti vknjižbi varščine na 10-letno odplačevanje, v tekočem računu po dogovoru.

Sprejema zadružnike, ki vplačujejo delež po 300 kron po 1 krono na teden, ali daljših obrokih po dogovoru. Deleži se obrestujejo po 6-15.

Vplačevanje se vrši osebno ali potom položnic na čekovni račun št. 842.366.

Uradne ure: od 9-12 dopoldne in od 3-4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9-12. dopoldne.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter objublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furianskih, brislih, dal matinskih in isto-skih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce. Cene zmerno. Postrežba poštena.

Žrebanje nepreklicno

16. januarja 1902.

Predzadnji teden.

Loterija za gorka zatočišča

glavni dobitok 60.000 kron
v vrednosti.

Srečke à 1 krono

priporočajo: G. Gentili, V. A. Jona, Michelstädter & Comp. in A. Pincherle v Gorici.

Redilni prašek za živino

se dobi v mirodilnici pri

A. JERETIČ-U

v Gorici — Tržna ulica (poslopje okr. sodišča.)

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaske potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. Naredila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Švicarska urarska obrt.

Samo 16 K.

Naznanjamo vsem veščakom, častnikom, poštnim, železniškim in redarskim uradnikom kakor tudi vsakomur ki rabi dobro uro, da smo oprejeli edico razprodajo novoiznajdene originalne genske 14-karatne remont. ure zlatega-elektro-plaque, „sestav glas-hütte". Te ure imajo protimagnetične preciziski urni stroj, so najnatančnejše regulirane in preskušene

in dajamo za vsako uro 3-letno pismeno jamstvo. Okrov, ki je sestavljen od treh odskočnih pokrovcov, je moderno in krasno izdelan ter napravljen iz novo iznajdene ameriške goldinske kovine ter prekrit s 14-karat. zlatom, tako, da je podoben čistemu zlatu, in veščaki jo ne morejo razločevati od prave ure, ki velja 200 kron. Edina ura na svetu, katere ne zgubi nikoli zlatega lica. Sprejeli smo v 6. mesecih 10.000 dodatnih naročb in okoli 3000 pohvalnih pisem. Cena uri za gospode ali dame je 16 kron poštnina in colnina prosta. Vsaki uri je brezplačno pridejan mošnjček od usnja. Krasne in moderne veržice od zlatega plauge za gospode ali dame (tudi obratnjice) po 3—5—8—10 K. Ako ura ne ugaja, se sprejme nazaj vsled česar se nima nobenega rizika. Razpošiljanje po poštnem povzelnju ali predplačilu.

Narobe je pošiljati na Razpošiljanje ur „Chronos Basel" (Švica). Za pisma v Švico je staviti znanok za 25 stol., na dopisnice 10 stol.

C. kr.

privil.

civilni, vojaški in uradniški krojač
in trgovec

M. POVERAJ V GORICI
na Travniku št. 5.

Naznanjam častitim gospodom odjemalcem in damam, da sem se preselil s svojo krojačnico in trgovino iz prejšnjih prostorov na Travniku št. 22 v goriznačene prostore na Travniku št. 5.

P. n. občinstvu priporoča svojo izborni zalogo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn ter gotovih oblek, sobne in dežne plašče, vsakovrstno možko perilo, srajce Jäger, spodnje hlače ter nogovice, oficirske in uradniške priprave, sploh vse, kar je treba paradnim oblekam za vsaki stan.

Izdeluje se haveloke, sako, pelegrine in finješe obleke za gospe po najnovejši modi.

Blago se prodaja na meter tako po ceni, da je z menoj nemogoča vsaka konkurenca.

Edina prodaja finih dežnikov iz tovarne odlikovane z zlato svetinjo na pariški razstavi. Vstrežem vsakemu naročilu in po vsaki modi.